

¹لَاَنَّ النَّامُوسَ، إِذْ لَهُ ظِلُّ الْخَيْرَاتِ الْعَتِيدَةِ لَا نَفْسُ صُورَةِ الْأَشْيَاءِ، لَا يَقْدِرُ أَبَدًا بِنَفْسِ الذَّبَائِحِ كُلِّ سَنَةٍ، الَّتِي يُقَدِّمُونَهَا عَلَى الدَّوَامِ، أَنْ يُكَمِّلَ الَّذِينَ يَتَقَدَّمُونَ. ²وَالْأَقْمَا رَأَيْتَ تُقَدِّمُ مِنْ أَجْلِ أَنَّ الْخَادِمِينَ، وَهُمْ مُطَهَّرُونَ مَرَّةً، لَا يَكُونُ لَهُمْ أَيْضًا صَمِيرٌ خَطَايَا؟ ³لَكِنْ فِيهَا كُلِّ سَنَةٍ ذَكُرُ خَطَايَا. ⁴لَئِنْ لَا يُمَكِّنُ أَنْ دَمَ ثِيرَانٍ وَثُبُوسٍ يَرْفَعُ خَطَايَا. لِذَلِكَ عِنْدَ دُخُولِهِ إِلَى الْعَالَمِ يَقُولُ: "ذَبِيحَةُ وَقُرْبَانًا لَمْ تُرِدْ، وَلَكِنْ هَبَّاتٌ لِي جَسَدًا، ⁶بِمُحْرِقَاتٍ وَذَّبَائِحِ لِلْخَطِيئَةِ لَمْ تُسَرَّ، ثُمَّ قُلْتُ: هَتَّنَا أَجِيءُ، فِي دَرَجِ الْكِتَابِ مَكْتُوبٌ عَنِّي، لِأَفْعَلَ مَشِيئَتَكَ، يَا اللَّهُ." ⁸إِذْ يَقُولُ أَيْفَا: "إِنَّكَ ذَبِيحَةُ وَقُرْبَانًا وَمُحْرِقَاتٍ وَذَّبَائِحِ لِلْخَطِيئَةِ لَمْ تُرِدْ وَلَا سُرُرْتُ بِهَا"، الَّتِي تُقَدِّمُ حَسَبَ النَّامُوسِ، ثُمَّ قَالَ: "هَتَّنَا أَجِيءُ لِأَفْعَلَ مَشِيئَتَكَ، يَا اللَّهُ"، يَنْزِعُ الْأَوَّلَ لِكَيْ يُبَيِّنَ الثَّانِي. ¹⁰فَبِهَذِهِ الْمَشِيئَةِ تَحْنُ مُقَدَّسُونَ بِتَقْدِيمِ جَسَدِ يَسُوعَ الْمَسِيحِ مَرَّةً وَاحِدَةً.

¹¹وَكُلُّ كَاهِنٍ يَقُومُ كُلِّ يَوْمٍ، بِحَدْمٍ وَبُقَدِّمٍ مَرَارًا كَثِيرَةً نَبْلِكَ الذَّبَائِحِ عَيْنَهَا الَّتِي لَا تَسْتَطِيعُ التَّيَّةَ أَنْ تَنْزِعَ الْخَطِيئَةَ، ¹²وَأَمَّا هَذَا، فَبَعْدَمَا قَدَّمَ عَنِ الْخَطَايَا ذَبِيحَةَ وَاحِدَةً، جَلَسَ إِلَى الْأَبَدِ عَنْ يَمِينِ اللَّهِ ¹³مُنْتَظِرًا بَعْدَ ذَلِكَ حَتَّى تُوصَعَ أَعْدَاؤُهُ مُوطَأًا لِقَدَمَيْهِ. ¹⁴لَئِنْ يَقْرَبَانِ وَاحِدٍ قَدْ أَكْمَلَ إِلَى الْأَبَدِ الْمُقَدَّسِينَ. ¹⁵وَيَسْهَدُ لَنَا الرُّوحُ الْقُدُسُ أَيْضًا، لَئِنْ بَعْدَمَا قَالَ سَابِقًا: ¹⁶"هَذَا هُوَ الْعَهْدُ الَّذِي أَعْهَدُهُ مَعَهُمْ بَعْدَ نَبْلِكَ الْآيَاتِ"، يَقُولُ الرَّبُّ: "أَجْعَلُ تَوَامِيصِي فِي قُلُوبِهِمْ وَأَكْتُبُهَا فِي أَدْهَانِهِمْ، ¹⁷وَلَنْ أَدْكُرَ خَطَايَاهُمْ وَتَعَذِّبَاتِهِمْ فِي مَا بَعْدَ". ¹⁸وَإِنَّمَا حَيْثُ تَكُونُ مَغْفِرَةٌ لَهُدِهِ لَا يَكُونُ بَعْدَ قُرْبَانٍ عَنِ الْخَطِيئَةِ.

الصَّبر في الإيمان والرجاء

¹⁹فَإِذْ لَنَا، أَيُّهَا الْإِخْوَةُ، ثِقَةٌ بِالدُّخُولِ إِلَى الْأَقْدَاسِ بِدَمِ يَسُوعَ، ²⁰طَرِيقًا كَرَّسَهُ لَنَا حَيَاتًا بِالْحَبَابِ، أَيِّ جَسَدِهِ، ²¹وَكَاهِنٍ عَظِيمٍ عَلَى بَيْتِ اللَّهِ، لِنَتَقَدَّمَ بِقَلْبٍ صَادِقٍ فِي يَقِينِ الْإِيمَانِ مَرْشُوسَةً قُلُوبَنَا مِنْ صَمِيرٍ شَرِيرٍ وَمُعْتَسِلَةٍ أَجْسَادًا بِمَاءٍ يَقِي، ²³لِنَتَمَسَّكَ بِإِقْرَارِ الرَّجَاءِ رَاسِخًا لَأَنَّ اللَّهَ الَّذِي وَعَدَ هُوَ آمِينٌ، ²⁴وَلِنُلَاحِظَ بَعْضُنَا بَعْضًا لِلتَّحْرِيزِ عَلَى الْمَحَبَّةِ وَالْأَعْمَالِ الْحَسَنَةِ، عَيْرَ تَارِكِينَ أَجْمَاعَنَا، كَمَا لِقَوْمٍ عَادَةٍ، بَلْ وَاعْطِينَ بَعْضُنَا بَعْضًا وَبِالْأَكْثَرِ عَلَى قَدَرِ مَا تَرَوْنَ الْيَوْمَ يَقْرُبُ. ²⁶فَإِنَّهُ إِنْ أَخْطَأْنَا بِاخْتِيَارِنَا، بَعْدَمَا أَخَذْنَا مَعْرِفَةَ الْحَقِّ، لَا تَبْقَى بَعْدَ

¹زيرا که چون شریعت را سایه نعمتهای آینده است، نه نفس صورت آن چیزها، آن هرگز نمی تواند هر سال به همان قربانی هایی که پیوسته می گذرانند، تقریب جویندگان را کامل گرداند. ²والا آیا گذرانیدن آنها موقوف نمی شد چونکه عبادت کنندگان، بعد از آنکه یک بار پاک شدند، دیگر حسن گناهان را در ضمیر نمی داشتند؟ ³بلکه در اینها هر سال یادگاری گناهان می شود. ⁴زیرا محال است که خون گاوها و بزها رفع گناهان را بکند. ⁵لهذا هنگامی که داخل جهان می شود، می گوید: قربانی و هدیه را نخواستی، لکن جسدی برای من مهیا ساختی. به قربانی های سوختنی و قربانی های گناه رغبت نداشتی. ⁷آنگاه گفتم: اینک، می آیم، در طومار کتاب در حق من مکتوب است، تا اراده تو را، ای خدا، بجا آورم. ⁸چون پیش می گوید: هدایا و قربانی ها و قربانی های سوختنی و قربانی های گناه را نخواستی و به آنها رغبت نداشتی، که آنها را بحسب شریعت می گذرانند، ⁹بعد گفت که: اینک، می آیم تا اراده تو را، ای خدا، بجا آورم. پس اول را بر می دارد، تا دوم را استوار سازد. ¹⁰و به این اراده مقدس شده ایم، به قربانی جسد عیسی مسیح، یک مرتبه فقط.

¹¹و هر کاهن هر روزه به خدمت مشغول بوده، می ایستد و همان قربانی ها را مکرراً می گذراند که هرگز رفع گناهان را نمی تواند کرد. ¹²لکن او چون یک قربانی برای گناهان گذرانید، به دست راست خدا بنشست تا ابدالآباد. ¹³و بعد از آن منتظر است تا دشمنانش پای انداز او شوند. ¹⁴از آنرو که به یک قربانی مقدسان را کامل گردانیده است تا ابدالآباد. ¹⁵و روح القدس نیز برای ما شهادت می دهد، زیرا بعد از آنکه گفته بود: این است آن عهدی که بعد از آن ایام با ایشان خواهم بست، خداوند می گوید: احکام خود را در دلهای ایشان خواهم نهاد و بر ذهن ایشان مرقوم خواهم داشت، ¹⁷و گناهان و خطایای ایشان را دیگر به یاد نخواهم آورد. ¹⁸اما جایی که آمرزش اینها هست، دیگر قربانی گناهان نیست.

صبر در ایمان و امید

¹⁹پس، ای برادران، چونکه به خون عیسی دلیری داریم

دَبِيحَهُ عَنِ الْخَطَايَا²⁷ بَلْ قُبُولُ دَنُوتِيَةِ مُخِيفٍ وَغَيْرُهُ تَارِ
عَبِيدَةٍ أَنْ تَأْكُلَ الْمُضَادِّينَ.²⁸ مَنْ خَالَفَ تَامُوسَ مُوسَى
فَعَلَى شَاهِدَيْنِ أَوْ ثَلَاثَةِ شُهَدَاءِ يَمُوتُ بِذُنُوبِ رَافِقِهِ،²⁹ فَكَمْ
عِقَاباً أَشَرَّ تَطْلُوتُونَ أَنَّهُ يُخَسِبُ مُسْتَحِقّاً مَنْ دَاسَ ابْنِ
اللَّهِ وَخَسِبَ دَمَ الْعَهْدِ، الَّذِي قُدِّسَ بِهِ، دَنَساً وَارْزَدَرِي
بِرُوحِ النِّعْمَةِ؟³⁰ فَإِنَّا نَعْرِفُ الَّذِي قَالَ: "لِيَ الْإِنْتِقَامُ، أَنَا
أَجَازِي، يَقُولُ الرَّبُّ"، وَأَيْضاً: "الرَّبُّ يَدِينُ
شَعْبَهُ".³¹ مُخِيفٌ هُوَ الْوُقُوعُ فِي يَدَيِ اللَّهِ الْحَيِّ.
³² وَلَكِنْ تَذَكَّرُوا الْأَيَّامَ السَّالِفَةَ الَّتِي فِيهَا، بَعْدَمَا أُبْرِئْتُمْ،
صَبَرْتُمْ عَلَى مُجَاهَدَةِ آلَامٍ كَثِيرَةٍ،³³ مِنْ جِهَةٍ مَشْهُورِينَ
بِتَغْيِيرَاتٍ وَصِيقَاتٍ وَمِنْ جِهَةٍ صَائِرِينَ شُرَكَاءَ الَّذِينَ
تُضَرَّفُ فِيهِمْ هَكَذَا،³⁴ لَأَنَّكُمْ رَتَبْتُمْ لِقُيُودِي أَيْضاً وَقَبِلْتُمْ
سَلْبَ أَمْوَالِكُمْ بِفَرَحٍ، عَالِمِينَ فِي أَنْفُسِكُمْ أَنَّ لَكُمْ مَالاً
أَفْضَلَ فِي السَّمَاوَاتِ وَبَاقِياً.³⁵ فَلَا تَطْرَحُوا نِفَتَكُمْ الَّتِي
لَهَا مُجَازَاةٌ عَظِيمَةٌ.³⁶ لَأَنَّكُمْ تَحْتَاجُونَ إِلَى الصَّبْرِ حَتَّى إِذَا
صَنَعْتُمْ مَشِيئَةَ اللَّهِ تَتَّالُونَ الْمَوْعِدَ.³⁷ لِأَنَّهُ "بَعْدَ قَلِيلٍ جِذَاً
سَيَأْتِي الْآتِي وَلَا يُبْطِئُ".³⁸ أَمَّا الْبَاطِلُ فَبِالْإِيمَانِ يَحْيَا، وَإِنْ
إِرْتَدَّ لَا تُسَرُّ بِهِ نَفْسِي".³⁹ وَأَمَّا نَحْنُ فَلَسْنَا مِنَ الْإِرْتِدَادِ
لِلْهَلَاكِ بَلْ مِنَ الْإِيمَانِ لِإِفْتِيَاءِ النَّفْسِ.

تا به مکان اقدس داخل شویم²⁰ از طریق تازه و زنده
که آن را بجهت ما از میان پرده، یعنی جسم خود مهیا
نموده است،²¹ و کاهنی بزرگ را بر خانه خدا
داریم،²² پس به دل راست، در یقین ایمان، دلهای خود
را از ضمیر بد پاشیده و بدنهای خود را به آب پاک
غسل داده، نزدیک بیاییم؛²³ و اعتراف امید را محکم
نگاه داریم، زیرا که وعده دهنده امین است.²⁴ و
ملاحظه یکندیگر را بنماییم تا به محبت و اعمال نیکو
ترغیب نماییم.²⁵ و از با هم آمدن در جماعت غافل
نشویم چنانکه بعضی را عادت است، بلکه یکندیگر را
نصیحت کنیم و زیادتیر به اندازه‌ای که می‌بینید که آن
روز نزدیک می‌شود.²⁶ زیرا که بعد از پذیرفتن معرفت
راستی اگر عمداً گناهکار شویم، دیگر قربانی گناهان
باقی نیست،²⁷ بلکه، انتظارِ هولناکی عذاب و غیرت
آتشی که مخالفان را فرو خواهد برد.²⁸ هر که شریعت
موسی را خوار شمرد، بدون رحم به دو یا سه شاهد
کشته می‌شود.²⁹ پس به چه مقدار گمان می‌کنید که آن
کس، مستحق عقوبت سخت‌تر شمرده خواهد شد که
پسر خدا را پایمال کرد و خون عهده را که به آن
مقدس گردانیده شد، ناپاک شمرد و روح نعمت را
بی‌حرمت کرد؟³⁰ زیرا می‌شناسیم او را که گفته است،
خداوند می‌گوید انتقام از آن من است؛ من مکافات
خواهم داد. و ایضاً، خداوند قوم خود را داوری خواهد
نمود.³¹ افتادن به دستهای خدای زنده چیزی هولناک
است.

³² و لیکن ایام سلف را به یاد آورید که بعد از آنکه منور
گردیدید، متحمل مجاهده‌ای عظیم از دردها شدید،³³ چه
از اینکه از دشنام‌ها و زحمات تماشای مردم می‌شدید،
و چه از آنکه شریک با کسانی می‌بودید که در چنین
چیزها بسر می‌بردند.³⁴ زیرا که با اسیران نیز همدرد
می‌بودید و تاراج اموال خود را نیز به خوشی
می‌پذیرفتید، چون دانستید که خود شما را در آسمان
مال نیکوتر و باقی است.³⁵ پس ترک مکنید دلیری خود
را که مقرون به مجازات عظیم می‌باشد.³⁶ زیرا که
شما را صبر لازم است تا اراده خدا را بجا آورده،
وعده را بیابید.³⁷ زیرا که بعد از اندک زمانی، آن آینده
خواهد آمد و تأخیر نخواهد نمود.³⁸ لکن عادل به ایمان
زیست خواهد نمود و اگر مرتد شود نفس من با وی

خوش نخواهد شد.³⁹ لکن ما از مرتدّان نیستیم تا هلاک شویم، بلکه از ایمانداران تا جان خود را دریابیم.